

Ambrus András Hartán született, 1942. 12. 19-én. Az általános iskolát Dunatetétlenben, a középiskolát a kiskőrösi Petőfi Gimnáziumban végezte, ezután felvették az ELTE TTK matematika-fizika tanári szakára 1960-ban. Diplomáját 1965-ben szerezte matematika-fizika szakos középiskolai tanárként. Az ELTE BTK levelező pedagógia szakán 1978-ban szerzett pedagógia szakos előadói diplomát.

Egyetemi doktori fokozatát az ELTE-n 1980-ban kapta, disszertációjának címe „Az intuitív szintről a hipotetikus-deduktív szintre való átmenet kérdései a geometriaoktatásban” volt. 1991-ben lett a matematika tudomány kandidátusa.

Fő kutatási területe a matematikatanítás, -tanulás alapkérdései, azon belül a problémamegoldás tanítása, a konkrét és képi reprezentációk használata a matematikaoktatásban, valamint az érvelések, indoklások, bizonyítások tanítása az iskolai matematikaoktatásban.

Dr. Ambrus András, az ELTE nyugalmazott egyetemi docense, tanszékvezetője ma is oktat az egyetemen, ahol a Bevezetés a matematikadidaktikába kurzust tartja az ELTE TTK és a Debreceni Egyetem matematikadidaktikai alprogramjában. Alapító tagja az 1999-ben indult Debreceni Egyetem Matematikai Program Matematikadidaktikai és Informatikadidaktikai Alprogramjának. Doktori kurzusok vezetője, többszöri témavezető – eddig négy doktorandusza fejezte be sikeresen doktori tanulmányait.

Az egyetem mellett egész életében iskolában is tanított, sokáig a Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumban, és még ma is foglalkozik tehetséggondozással a kiskőrösi Evangélikus Gimnáziumban. Mindig fontosnak tartotta a matematika legyen mindenkié alapvető és sok hátrányos helyzetű gyermek értelmiségi pályájának elindításában segédkezett.

A Bolyai János Matematikai Társulatnak és a TMCS (Teaching Mathematics and Computer Science) idegen nyelvű folyóirat szerkesztőbizottságának is tagja.

Vendégprofesszorként egy-egy szemesztert töltött a Salzburgi Egyetemen 1993-ban és a Helsinki Egyetemen 1996-ban.

Több nemzetközi projektben is dolgozott, így az „Aktion Österreich-Ungarn Doktoranden Seminar” (2002–2005) vezetőjeként, vagy a „Professional Development of Teacher Researcher” projektben 2003 és 2007 között.

Korán bekapcsolódott a Problem Solving in Mathematics Education konferenciasorozatba, ami jó lehetőséget nyújtott fiatal magyar kutatók számára tudományos előadások tartására és cikkek írására. Négy alkalommal rendezték Magyarországon ezt a konferenciát, egyszer pedig Révkomáromban. A Matematikatanítási Világkonferencián (ICME) 1988-ban Budapesten, Sevillában 1996-ban, Tokio-Makuhariban 2000-ben, Koppenhágában pedig 2004-ben vett részt.

Legkiemelkedőbb teljesítménye azonban a hazai matematika didaktika tudománnyá válásában játszott szerepe volt. Az első modern „Bevezetés a matematikadidaktikába” tanárjelöltek számára írt jegyzete egy egész generáció tankönyve lett a 90-es évektől.

[Fő publikációi](#) megtalálhatók a Magyar Tudományos Művek Tárában. (Forrás: Vancsó Ödön, ELTE, TTK, Matematikai Intézet)